

ΤΗ ΙΔ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

† Μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου, τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, καὶ τοῦ ἁγίου Νεομάρτυρος Κωνσταντίνου τοῦ Ὑδραίου.

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Γα ϝ

Γα
Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν
ϝ
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου ου ϝ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γα
Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου ϝ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος Γα ϝ

Α πο ο στο λε α α γι ε Φι λιπ πε
ε τω ε λε η μο νι Θε ω ι να πται σμα των α

φε ε σιν πα ρα σχη ταις ψυ χαι αις η η μων

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε
νε εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
ος σου και Θε ος η μων το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
ως φι λαν θρω πο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ψάλλονται ἀπὸ τὴν Παρακλητικὴν
τὰ καθίσματα τῆς α', β' καὶ γ' στιχολογίας
τῆς τυχούσης ἡμέρας εἰς τὸν ἥχον τῆς τυχούσης ἑβδομάδος.

2024 ἥχος γ', τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἶτα τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς
ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν
μού ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με

ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Οἱ Κανόνες·

Στίχοι τῶν Κανόνων:

Εἰς τὰ κατανυκτικὰ, σταυρώσιμα καὶ τὰ δεσποτικά τροπάρια:

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰς τριαδικὰ τροπάρια:

Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Εἰς τοὺς κανόνας τῆς Θεοτόκου καὶ τὰ θεοτοκία:

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εἰς τὰ τῶν ἁσωμάτων (ἐκάστης Δευτέρας):

Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς τὰ τοῦ Προδρόμου (ἐκάστης Τρίτης):

Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

(τὸ αὐτὸ καὶ εἰς κανόνα προφήτου).

Εἰς τὰ ἀποστολικά (ἐκάστης Πέμπτης):

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς ἓνα ἀπόστολον:

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς τὰ μαρτυρικά, τὰ τῶν ἱεραρχῶν καὶ τῶν ἁγίων γενικῶς:

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς ἓνα μάρτυρα ἢ ἅγιον γενικῶς:

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς τὰ ὁσιακά:

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς γυναῖκας ἁγίας:

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς μίαν γυναῖκα ἁγίαν:

Ἅγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια τοῦ τελευταίου κανόνος ἐκάστης ᾠδῆς ἀπαραιτήτως λέγομεν Δόξα... Καὶ νῦν..., ἀλλ' εἰς τὸ προτελευταῖον τροπάριον τῆς ἡ' ᾠδῆς (μόνον ἐν τῷ ὀρθρῳ) ἀντὶ τοῦ Δόξα Πατρί... λέγομεν Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Οἱ Κανόνες·
τῆς Ὁκτωήχου,

2024 ἤχος γ' , τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

καὶ τοῦ Ἀποστόλου ὁ παρὼν.

οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὸν εὐκλεῆ Φίλιππον ὕμνῳ προφρόνως.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτίσι τῆς τοῦ Χριστοῦ, θεϊκῆς λαμπρότητος, ἐνηδόμενος τρανῶς, θεοκῆρυξ Φίλιππε ταῖς σαῖς, κατὰ μέθεξιν αὐγαῖς, ἡμᾶς καταύγασον.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τοῦ Πατρός σοι τὴν δόξαν δι' ἑαυτοῦ, ὑποδείξας Φίλιππε, τῷ χορῷ τῶν μαθητῶν, σὲ Χριστὸς ἐνέταξε τὴν σὴν, προγινώσκων ἀρετὴν, θεομακάριστε.

Δόξα.

Νῦν οὐκ αἰνίγμασι βλέπεις, οὐδὲ σκιαῖς, οὐδ' ἐσόπτροις πάνσοφε, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν, ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον Χριστόν, ἀλλὰ

πρόσωπον ὁράς, σαφῶς πρὸς πρόσωπον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐκλελοιπότων ἀρχόντων ἐκ τῆς φυλῆς, τοῦ Ἰούδα Πάναγνε, ὁ Υἱός σου καὶ Θεός, προελθὼν Ἠγούμενος τῆς γῆς, τῶν περάτων ἀληθῶς, νῦν ἐβασίλευσεν.

τῆς Ὀκτωήχου. Ὡδὴ γ'.

Καὶ τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ γ'.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υπάρχων ἔμπλεως φωτός, πρακτικῆς θεωρίας, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, γενομένῳ μεθ' ἡμῶν, κατηξιώθης Χριστῷ, λειτουργῆσαι, Φίλιππε θεσπέσιε.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κρηπὶς δογμάτων εὐσεβῶν, ἡ σὴ μυσταγωγία, τοῖς πιστοῖς ἀνεδείχθη· δι' αὐτῆς γὰρ τὸν Υἱόν, ἐπέγνωμεν συμφυῶς, ἠνωμένον, ὄντα τῷ Γεννήτορι.

Δόξα.

Λυχνία γέγονας χρυσῇ, δαδουχῶν τοῖς ἀνθρώποις, τὸ αἶδιον φέγγος, καὶ φωτίζων δι' αὐτοῦ, τὴν οἰκουμένην σαφῶς, ἐπιγνώσει, Φίλιππε πανάριστε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπὶ σοὶ Πάναγνε σεμνή, πεποιθὼς μὴ ἐκπέσω, τῆς εἰς σὲ προσδοκίας· ἀλλ' ὡς Μήτηρ συμπαθής, τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, τῶν παγίδων, τοῦ ἐχθροῦ με λύτρωσαι.

Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος Δι

Ο υ κ ε σ τ ι ν α γ ι ο ς ω ς σ υ Κ υ ρ ι ε ο Θ ε
ο ς μ η ο υ ψ ω σ α ς τ ο κ ε ρ α ς τ ω ν π ι σ τ ω ν σ α γ α θ ε
κ α ι σ τ ε ρ ε ω σ α ς η μ α ς ε ν τ η π ε τ ρ α τ η ς ο μ ο λ ο γ ι
α ς σ α 8 8

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐλατῆρ τῶν δαιμόνων ἀναδειχθείς, καὶ φωστῆρ τῶν ἐν σκότει ἀποφανθείς, ἔδειξας τὸν Ἥλιον, ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντα· καὶ ναοὺς εἰδώλων, συντρίψας ἀνήγειρας, ἐκκλησίας μάκαρ, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν· ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν θείαν σου μνήμην, λαμπρῶς ἐορτάζομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ὁμβροφόρος νεφέλη πνευματική, ἀληθῶς ἀνεδείχθης τοῖς ἐπὶ γῆς, ποτίζων ὡς ἄρουραν, μυστικῶς τὰς καρδίας ἡμῶν· διαδραμὼν γὰρ τῷ λόγῳ, φωτίζεις τὰ πέρατα, καὶ ὑετοὺς προχέεις, τὰ μύρα τῇ λάρνακι· ὅθεν διαπνεύσας, ταῖς ἀπίστοις καρδίαις, ὁσμὴν τὴν τοῦ Πνεύματος, ἐν αὐταῖς ἐθησαύρισας. Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

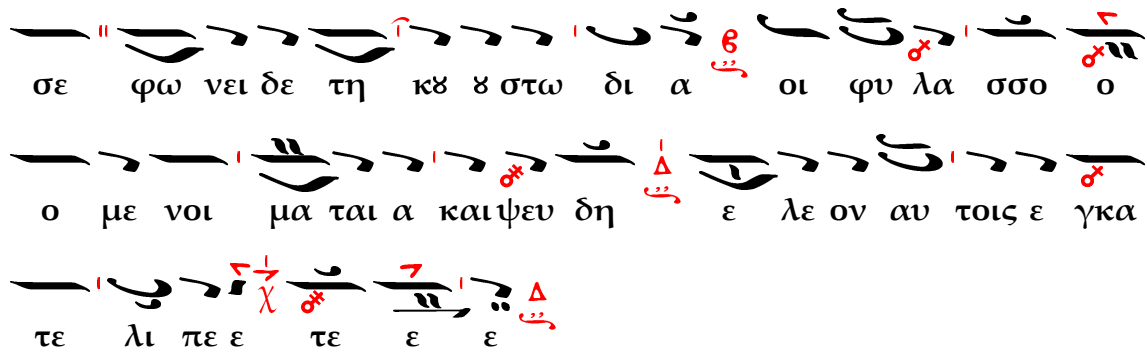
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μισρός, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα· καὶ οὐκ ἔχω τί πράξαι, οὐδὲ καταφυγίον, ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σου Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι τῷ ἀχρείῳ! Διὰ τοῦτο ἰκέτης, πρὸς σὲ τὴν Πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τό, Ἥμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός τῆς 5' ᾠδῆς.

Ἦχος Βου

υ νε σχε ε θη

στερ νοις κη τω οισ Ι ω νας

φε ρων του πα θον τος και τα φη η δο θε ε εν τος

ως εκ θα λα α μμ
α νε θο ρε προ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὁ μαθητὴς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους σου, τῇ οἰκουμένῃ Θεόν σε ἐκήρυξεν, ὁ θεηγόρος Φίλιππος. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων, τὴν Ἐκκλησίαν σου, * διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Ῥεῖθρα λόγου παράσχου μοι Κύριε, ὁ ὑδάτων τὴν φύσιν δεινόμενος· τὴν καρδίαν μου στήριξον Δέσποτα, ὁ τὴν γῆν στερεώσας τῷ λόγῳ σου· καὶ φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ὁ τὸ φῶς ὡς χιτῶνα ἀναβαλλόμενος, ἵνα λέγω καὶ ψάλλω τὰ πρέποντα, * καὶ ἀξίως ὑμνήσω τὸν σὸν Μαθητὴν Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐνὸς τῆς πρώτης χορείας τῶν Δώδεκα. (~†81-96)

Στίχ. Ἀρθεῖς Φίλιππος ἐκ ποδῶν ἐπὶ ξύλου,

Τὰ τῶν ποδῶν σοι νίπτρα, Σῶτερ, ἐκτίει.

Ἦρθης κάκκεφαλῆς δεκάτῃ, Φίλιππε, τετάρτῃ.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς πόλεως, συμπολίτης Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Πολὺς δὲ ὢν τὴν σύνεσιν, ταῖς βίβλοις τῶν Προφητῶν προσκείμενος, παρθένος διὰ βίου παντὸς ἐγνωρίζετο. Τοῦτον εὐρών ὁ Χριστὸς μετὰ τὸ Βάπτισμα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, προετρέπετο ἀκολουθεῖν. Ὁ δέ, μετὰ τοῦτο συντυχὼν τῷ Ναθαναήλ, ἔφη· Εὐρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ· καὶ ἄλλα πολλὰ ἐστὶν ἰδεῖν ἐν τῇ θεοπνεύστῳ Γραφῇ κείμενα περὶ αὐτοῦ. Οὗτος οὖν τὴν Ἀσιάτιδα γῆν κληρωθεὶς, τὸν Βαρθολομαῖον εἶχε συνεπόμενον, καὶ συναπτόμενον τοῦ κηρύγματος. Σαρκικὴ δὲ αὐτοῦ ἀδελφὴ οὖσα ἡ Μαριάμνη, τούτοις ἀκολουθοῦσα διηκόνει.

Ἐπεὶ δὲ τὰ τῆς Μυσίας καὶ Λυδίας διέβησαν πόλεις εὐαγγελιζόμενοι, καὶ πολλοὺς ὑπὸ τῶν ἀπίστων πειρασμοὺς καὶ θλίψεις ὑπέμειναν, μαστιγούμενοι, ῥαβδιζόμενοι, ἐγκλειόμενοι, λιθαζόμενοι, κατέλαβον τὸν

ἡγαπημένον Μαθητὴν καὶ Θεολόγον Ἰωάννην, κατὰ τὴν Ἀσίαν κηρύττοντα τὸν Χριστόν· ὅτε καὶ ἡ τοῦ ἀνθυπάτου γυνὴ Νικάνορος ἐπίστευσε, καὶ ἡ τοῦ Στάχυος οἰκία ὑπὸ τοῦ ἀνθυπάτου καὶ τοῦ δήμου κατεκαύθη. Ὁ δὲ Φίλιππος, ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Ἱεραπόλεως συρεῖς, εἶτα τοὺς ἀστραγάλους τρυπηθεῖς, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἀνηρτήθη· καὶ οὕτως εὐξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Αὐτίκα δὲ ἡ γῆ, τρόμῳ ληφθεῖσα καὶ ἤχον ἐκπέμψασα, ἐσχίσθη, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων κατέπιεν. Οἱ δὲ λοιποὶ φοβηθέντες, τῷ Βαρθολομαίῳ καὶ τῇ Μαριάμνῃ προσέπεσον κρεμαμένοι οὓσι καὶ αὐτοῖς. Καὶ λύσαντες αὐτούς, προσῆλθον τῇ ἀληθινῇ πίστει. Εἴθ' οὕτω συνέστειλαν τὸ λείψανον τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸν Στάχυν Ἐπίσκοπον ἐν τῇ πόλει καταστησάμενοι, αὐτοὶ ἐν Λυκαονίᾳ ἐξέδραμον.

Ἐκ τῶν θαυμάτων τοῦ Ἀποστόλου.

Οὗτος ὁ φαεινότατος ἀστὴρ καὶ μέγα τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, ὡς ἐπ' αὐτὴν ἤει τὴν Γαλιλαίαν κηρύσσων, ἔτι τῷ βίῳ περιῶν, γύναιον αὐτῷ προσυπαντᾷ, ἐκκομίζον παιδίον τεθνηκός, καὶ οἷα μήτηρ, ἀμέτρως ἐκόπτετο. Ταύτην ὁ κηρύσσων κατοικτεῖρας καὶ τὴν δεξιὰν τῷ τεθνηκότι προτείνας, Ἐγχειρα· κελεύει σοι ὁ ὑπ' ἐμοῦ κηρυττόμενος, ἔφησεν, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· καὶ ὁ λόγος ζωτικὴν αὐτῷ ἔδωκεν ἀνέγερσιν καὶ τῇ πενθούσῃ βακτηρίαν τὸν ἀναστάντα γενέσθαι πρὸς τὴν οἰκίαν παρεσκεύασεν. Ἡ δέ, τῶν ἰχνῶν τοῦ Θαυματουργοῦ δραξαμένη, Ὅν ἀνέστησας, ἔλεγε, δι' ὕδατος ἀναγέννησον σὺν ἐμοί. Καὶ τυχούσα τῆς χάριτος, Ἀπόστολος ἐγεγόνει, πᾶσιν εὐαγγελιζομένη τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τὴν ἀνάστασιν.

Ἦγε δὲ τοῦτον (ὁ Φίλιππος) καὶ ἐπ' Ἀθήνησιν· ἔνθα τὸ ἀπλοῦν τοῦ λόγου κἂν εὐτελίζειν οἱ Ἀθηναῖοι ἐβούλοντο, ἢ πρᾶξις τῶν παραδόξων τούτοις ἀντεπισχεῖν ἔπειθε. Καὶ λοιπὸν τί δὴ πράττειν ὀφείλομεν, ἔλεγον, ἡμεῖς οἱ περὶ λόγους ἐσπουδακότες, τούτου τοῖς λόγοις ἡττώμενοι; καὶ γάρ, ὡς ὁρᾶτε, ἄγροικος οὗτος καὶ ἄπολις, ἐν δὲ τοῖς ἔργοις ἡμῶν ἐγκρατὴς καὶ περιφανὴς ἀναδείκνυται. Τοιγαροῦν δι' ἐπιστολῆς σηματοῦμεν τῷ Ἀρχιγραμματεῖ τῶν Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ τὸ δόξαν οὗτοι κρατύναντες, ἱκανὸν πρὸς τὸ λέγειν ἐξαποστέλλουσιν. Ὁ γοῦν ἀποσταλὴς, ἔσω τῆς Ἱερουσαλὴμ γεγονώς, μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς γραφῆς, διὰ λόγων τοῖς ἄρχουσιν ἐπετράνωσε τὰ τῆς γραφῆς, λέγων· Τοῦνομα Φίλιππος, ἐκ τῶν ᾧδέ τις λέγων εἶναι, ἀφίκετο πρὸς ἡμᾶς· ὃς ἄγροικον μὲν ἐπιφέρεται λόγον, οὐ μικρὸν δὲ τὴν ἡμῶν ἐπισείων καρδίαν καὶ πατρίδα, καινὸν διαγγέλλων ὄνομα Ἰησοῦν· ᾧ καὶ χρώμενος ἐπὶ γλώττῃς, ἀποτρόπαιον ἔχει δαιμόνων καὶ νοσημάτων παντοδαπῶν. Ἀλλὰ γε σὺν τούτοις καὶ τοῦτο κατ' ἐκπληξιν ἔπραξεν. Ἀπολιπόντα τινὰ τὸν βίον καὶ πρὸς τὸν χῶρον τῶν τεθνεώτων μεταχωρήσαντα, τῇ τοῦ Ἰησοῦ προσηγορίᾳ ἀνέστησε. Λείπεται τοιγαροῦν οἷχεσθαι τὰ ἡμῶν καὶ τὰ τούτου αὐξάνεσθαι, εἰμὴ τάχιόν τις πρὸς ἡμᾶς ἐξ ὑμῶν παραγένειτο. Καὶ δὴ ἐξ αὐτῆς μετὰ σοβαρᾶς καὶ ἀλαζονικῆς φαντασίας τὴν Ἑλλάδα ὁ Ἀρχιγραμματεὺς καταλαμβάνει, κατὰ Φιλίππου σφόδρα χαλεπαίνων. Καὶ μήτε ἄρτου γευσάμενος, μήτε τινὸς ἄλλου τῶν σώματι χαριζομένων, ὑψηλὸν αὐτῷ γενέσθαι βῆμα παρηγγυᾷτο. Καὶ τὴν ἑξάλλον τῆς ἀρχιερατικῆς χλαμύδα περιβαλὼν, εἰς τὸν δικαστικὸν πεφουσιωμένος ἄνεισι θρόνον, πάντων τῶν ἐλλογίμων τῆς πατρίδος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ παραγενομένων μετὰ δέους παρεστηκότων. Ὅμως προσκληθεῖς ὁ Ἀπόστολος μέσον, τῷ Ἀρχιερεῖ ἀπολογησόμενος ἵστατο. Καὶ πρὸς τὸν

Ἀπόστολον ὁ Ἀρχιερεὺς οὕτω προσήρετο· Οὐχ ἱκανῶς ἔχειν ἔδοξε, τὸ μοχθηρῶς ὑπείσελθεῖν σε, ἀθλιώτατε πάντων ἀνθρώπων, τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Γαλιλαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ τοὺς ἐπ' αὐταῖς ἀφελεστέρους ἀποπλανῆσαι, ἀλλὰ καὶ τοὺς σοφοὺς τῶν Ἀθηνῶν ὑπενοήσω, μεμελετηκῶς τὴν ἀπάτην, πεπυκνωμένους ἄνδρας οἰόμενος ἀπατᾶν; Καὶ ὡς ἡπατημένου καὶ αὐτὸς καταφρονῶ σου τὸ παρόν· ἐπὶ δὲ τοὺς σοφοὺς, διδάσκων τὰ κατὰ σέ, τὸν λόγον ποιήσομαι. Ὁ τούτου Διδάσκαλος, ὦ ἄνδρες, ἐπὶ παρατροπῇ τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου γενόμενος, ὑφ' ἡμῶν σταυρῷ τεθνάναι εὐλόγῳ νόμῳ κατεκρίθη. Καὶ γυμνὸς τῷ ξύλῳ ἀπηρωρημένος καταλειφθεὶς, διὰ τὸ τῆς ἡμέρας ἐπίσημον, τοῦ Πιλάτου, Ἰωσήφ τινος πλουσίου ἱκετηρία ἐπικαμφθέντος, ταφῇ συγκεχώρηται. Καὶ νόμῳ φιλίας οἱ τούτου κρατούμενοι μαθηταί, λαθραίως ἄωρὶ τοῦτον ἀποσυλοῦσιν, εἰς πολλῶν ἀπάτην ἐπιτεχνευσάμενοι τοῦτο καὶ πανταχοῦ ἐπισπείραντες ἐκ νεκρῶν ἐγγιγέρθαι τὸν ἑαυτῶν ἐπιφημίζουσι Διδάσκαλον. Ἐξ αὐτῶν εἷς ἐστι καὶ ὁ Φίλιππος οὗτος, οὗ περικρατῆς ὁ βασιλεὺς ἐπιθυμεῖ γενέσθαι Ἀρχέλαος, εἰς πολλῶν ἐκδίκησιν ἀπολέσων αὐτόν. Ὅν περ, εἰ βούλεσθε, πρὸς αὐτόν τὸ τάχος δέσμιον εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπαγάγετε.

Καὶ δὴ τοῦ Ἀρχιερέως παύσαντος τὸν λόγον, οἱ παρεστῶτες ἐνητένιζον τῷ Φίλιππῳ, τί πρὸς αὐτόν ἀντερεῖ. Ἡρέμα δέπως τοῖς χεῖλεσιν ὑπανοίξας ὁ Φίλιππος, τῷ Ἀρχιερεῖ ἔφησεν οὕτως· Ὑἱὲ ἀνθρώπου, ἵνα τί ἀγαπᾷς ματαιότητα, καὶ λαλεῖς ψεῦδος; ἵνα τί ἐπὶ ματαίῳ τὴν καρδίαν σου βαρύνεις; οὐ χρυσοῦ σὺ τῶν φυλάκων τὰς χεῖρας ἔπλησας, εἰς τὸ πλάσασθαι τῆς ἐγέρσεως συκοφαντίαν; οὐκ οἶδας ἅς ἀναπέθου σφραγίδας τῷ μνήματι; αὐταί σου ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς στηλιτεύσουσι τὸ ἀνόμημα. Ταῦτα τὸν Ἀρχιερέα μεγάλως ἐτάραξαν· θυμικῶς δὲ ὀρμήσας διαχειρίσασθαι τὸν Ἀπόστολον, οὐκ ἠδυνήθη· παρευθὺς γὰρ αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀπημαυρώθησαν, καὶ τὸ περίλοιπον σῶμα ἄχρηστον ἐγεγόνει. Τότε τοῖς παρατυχοῦσι τὸ γεγονὸς γοητεία προσεδοκάτω. Ὅμως κατὰ τοῦ Ἀποστόλου ὀρμήσαντες, καὶ αὐτοὶ τῆς αὐτῆς πηρώσεως πείραν ἔλαβον. Ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἠγνοεῖτο τῷ Ἀποστόλῳ ἡ ἀπιστία καὶ ἄνοια, ὅτι ἐπικράτεια τῶν δαιμόνων ἄνεστι τούτοις· ἐπὶ τούτῳ οἰμῶξας μέγα, Δυσωπήθητι ὑπὸ τῆς σῆς ἀγαθότητος, Κύριε, ἔλεγε, καὶ ἀμφοτέρων ἴασαι τὰ συντρίμματα, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν αὐτοὺς μεταποιήσον. Κάτωθεν οὖν τοῦ Ἀποστόλου τὴν εὐχὴν ποιοῦντος, οὐρανόθεν ἡ ῥῶσις τοῖς πληγεῖσιν ἐχαρίζετο· καὶ τοῖς αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς ἀναβλέψαντες, τὴν νοητὴν τῆς ψυχῆς ἐπεζήτουν ὑγείωσιν. Ἀλλ' ἐπεὶ πολλάκις τῶν ἀστηρίκτων εὐμετάβολον τὴν γνώμην οἶδεν ὁ Ἀπόστολος εἶναι, τὸ φῶτισμα τούτοις οὐκ ἐπένευσεν. Ἐκτενέστερον δὲ τοῦ Ἀποστόλου προσευξαμένου, θεία δύναμις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατιοῦσα, τὰ ἀφιδρύματα τούτων πάντα κατέρῳραξε καὶ τοὺς ἐμφωλεύοντας ἄρδην ἀπώλεσε δαίμονας, καὶ κλόνος βίαιος τότε τὴν γῆν κατεῖχε, καὶ πάντες καταφυγὴν τὸν Ἀπόστολον ἐτίθουν, μεγάλη κράζοντες τῇ φωνῇ· Ἰσχυρὸς Θεὸς ἐστὶν ὁ ὑπὸ σοῦ κηρυττόμενος, καὶ τούτῳ ἀδιστάκτως πιστεύομεν καὶ χαίροντες τὸ λουτρὸν κομιούμεθα. Καὶ ἀρξάμενος πάντας ἐβάπτισε· μόνος δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἀποσπασθέντας ὡς εἶδε τοὺς ὑπ' αὐτόν, τῇ τοῦ δολίου ὑποβολῇ, κατὰ τοῦ πλάστου δύσφημα ἐβλασφήμει ῥήματα. Καὶ τούτου μὴ φέρουσα τὴν παράνοιαν ἡ γῆ, πάντων ὁρώντων, ὡς ἐπὶ Δαθὰν καὶ Ἀβείρων, βιαίως τοῦτον ἔνδον αὐτῆς κατασχεθῆναι ζῶντα συνώθησε. Τότε τοὺς φωτισθέντας ὑποστηρίξας καὶ Νάρκισσόν τινα τούτοις Ἐπίσκοπον καταστήσας, οὗ ἐν τῇ

πρὸς Ῥωμαίους ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μέμνηται, αὐτὸς πρὸς Πάρθους ἀφίκετο.

Καὶ κλίνας γόνυ, ἐπίσκεψιν ἐζήτει. Καὶ αὐτίκα σχῆμα τούτῳ ἐδείκνυτο ἄετοῦ, ὑπὸ χρυσᾶς πτέρυγας, τὸν Χριστὸν εἰκονίζουσας ἐσταυρωμένον. Ὅθεν ἀναρρώσθεις, πάλιν εἶχετο τοῦ κηρύγματος· καὶ τὰς τῶν Κανδάκων πόλεις διαδραμών, ἐπ' Ἄζωτον ἔπλει, νηὶς ἐπιβάς. Καὶ σφοδρᾶς καταιγίδος κλυδωνιζούσης τὴν ναῦν, φωτοφανῆς αὐτίκα σταυροῦ τύπος ἐπ' αὐτῆς τῆς ὀλκάδος, τῆς νυκτὸς τὸ ζοφῶδες ἐπέλαμψε. Καὶ ἀποβάντες τοῦ πλοίου, ὑπὸ Ἄζωτίδος τινὸς ἐν μεσογαίῳ οἰκῆματι καταχθεὶς ὁ Ἀπόστολος, τῆς ἡμέρας ἤδη πρὸς ἐσπέραν διαληγούσης, τὴν εὐχὴν παρέτεινε. Τὸ γοῦν θυγάτριον τοῦ ξενοδόχου, ἐν χρῶ τῆς συνέγγυς θυρίδος καθιστάμενον, ὠδυνᾶτο τὸν ὀφθαλμόν· οὕτω δὲ τοῖς λόγοις τοῦ Ἀποστόλου ἠδύνετο, ὥς καὶ τῆς ὀδύνης ἐπιλαθέσθαι. Εἶτα, προσελθοῦσα τῷ οἰκείῳ πατρί, τοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν αἰσχύνην σὺν τῇ ὀδύνῃ ὥς ἀμεληθεῖσα προσενεκάλει. Ὁ δὲ πρὸς αὐτήν· Ὑπὲρ σοῦ τάχα, τέκνον, ἔφη, προθύμως ἂν καὶ τὴν ψυχὴν προιέμην, εἰ τοῦ σοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ δυσειδὲς ἠδύνάτο τις διορθώσασθαι. Καὶ ἡ παῖς χαριεντιζομένη, Ἔστι, πάτερ, εἰ βούλει, ὁ τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ πάθους θεραπευτής. Καὶ ποῦ, τέκνον; ἔφη. Ἐν τῷ μεσογαίῳ οἰκῆματι, ἡ παῖς ἀντεπάγει, ὃν ἐκ τοῦ πλοίου τῇ χθὲς ὀφισθέντα καθυπεδέξω. Καὶ παρευθὺς τὸν Ἀπόστολον προσκληθῆναι κελεύει. Καὶ τούτοις τὸν ἠδὺν τῆς ἀληθείας ὁ προσκληθεὶς ἐνειράμενος λόγον, πονοικὶ καταθέλξας ἐβάπτισε. Τῇ δὲ κόρη, τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπιζητοῦντος τὴν ἴασιν τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἔφη ὁ Ἀπόστολος· Σοὶ τὴν ἐπιστήμην τῆς υἰείας χαρίσομαι καὶ πᾶσι τοῖς προδεξαμένοις τὸ χάρισμα τοῦ Βαπτίσματος. Πρωίας ἀναστᾶσα, ὦ Κόρη, τῷ πάσχοντι ὀφθαλμῷ τὸν Χριστὸν ὀνομάσασα, τὴν χεῖρα ἐπίθες, καὶ ἄρτιος ὁ βεβλαμμένος ὀφθαλμὸς γενήσεται. Οὕτως ἡ μαθήτρια ποιήσασα, ὥς ὁ διδάσκαλος ὑπέθετο, τὸ οἰκεῖον ἐθεράπευσε πάθος. Καὶ ἔκτοτε ἡ σοφὴ Χαριτίνα, συνεργία τοῦ πατρὸς αὐτῆς Νικοκλέους, ὁπαδὸς τοῦ Ἀποστόλου ἐγένετο, δοξάζουσα σὺν αὐτῷ καὶ εὐλογοῦσα τὸν Θεόν.

Τὴν δὲ Ἱεράπολιν καταλαβὼν ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος, ἐδίδασκε τοῖς συνεπομένοις αὐτῷ μὴ ἐκκακεῖν τοῖς πειρασμοῖς. Καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ ἐγχώριοι δολοφονῆσαι τοῦτον ἐβούλοντο ὥς ἀπατεῶνα, προφάσει μὴ καὶ τὰς αὐτῶν γυναῖκας ἀπατηθῆναι, ὥς περ καὶ ἄλλων πολλῶν. Ἦρω δέ τις τῶν πολιτῶν, τὴν τύχην αἰδεσιμώτερος, ἐξᾶραι θέλων τοῦ λιθασμοῦ τὸν Ἀπόστολον, πρὸς τοὺς σὺν αὐτῷ πιθανολογούμενος, οὕτω πῶς ἔφη· Ἄνδρες πολῖται, τὸ ὑπ' ἐμοῦ βουλευόμενον μάθετε· μηδὲν ἡμῖν ἄδικον καὶ τῷ ξένῳ ἀνδρί· ἀλλ' εἰ δοκεῖ, τὴν αὐτοῦ διδασκαλίαν δοκιμάσωμεν, εἴγε εἰς ψυχικὴν περιποίησιν ἔσται· καὶ ὥς ἐπισήμῳ τῷ Ἦρωι ἀντειπεῖν οὐκ ἐτόλμησαν. Καὶ αὐτὸς πρῶτος τῶν ποδῶν τοῦ Ἀποστόλου δραξάμενος, ἐδυσώπει τὸν Ἅγιον εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καταλῦσαι. Καὶ ἀμφοτέρων ἀφικομένων, Μάρκελλα, ἡ τοῦ Ἦρωος γαμετή, ἐδυσφόρει κατὰ τοῦ συνεύνου, λύσιν τοῦ συνοικεσίου ζητοῦσα, καὶ τὴν ἀντιστροφὴν τῆς προικὸς, εἰμὴ τῆς οἰκίας ἔξω βάλλῃ τὸν Φίλιππον. Ἐπεὶ δὲ ἐναγώνιον ὁ Ἀπόστολος τὸν Ἦρωα ἐωράκει, αὐτὸν παρεθάρρυνεν ἐπιμένειν τῇ πίστει. Αὐτὸς δὲ γόνυ κλίνας καὶ προσευξάμενος, τὴν πρὸ μικροῦ χαλεπαίνουσαν, οἰκέτιν τοῦ ταύτης ἀνδρὸς παρεσκεύασεν, Ὡς ἄνερ γλυκύτατε, λέγουσαν, πόθεν ὁ θαυμαστὸς οὗτος ἐγένετο ἄνθρωπος; ὥς ἠδὺς ὁ τούτου λόγος, καὶ ἡ τῶν ἡθῶν κατάστασις·

Μεγάλου Θεοῦ, ὁ Ἥρωσ ἐφῆσε, καταγγελεὺς οὗτος, ὦ γύναι, καὶ αἰωνίου βασιλείας προξενητής· καὶ εἰ δοκεῖ, ἀνενδοιάστως προσέλθωμεν τῷ τούτου Θεῷ. Καὶ ἄμφω προσπεσόντες τῷ Ἀποστόλῳ, πανοικὶ λαμβάνουσι τὴν ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν. Ἐκ δὲ τούτου πολλοὶ τῆς περιοικίδος χώρας πρὸς Κύριον μετετάξαντο.

Ἄλλ' ὁ τῆς κακίας ἐφευρετής, ὡς ἑαυτὸν ἡττώμενον εἶδε, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἐζωγρημένους, πυρπολῆσαι τὴν οἰκίαν τοῦ Ἥρωσ ἤγειρε. Καὶ γνοὺς τῷ πνεύματι ὁ Ἀπόστολος, ἀτρόμως ἔξεισι πρὸς αὐτούς· ὃν ἀνημέρως κρατήσαντες, εἰς τὸ δικαστικὸν βουλευτήριον ἤγαγον. Ἐμβριθῶς δὲ τῷ Ἀποστόλῳ Ἀρίσταρχος ὁ ἑξαρχος τοῦ βουλευτηρίου προσχών· Οἶδά σε ταῖς μαγείαις ἐναβруνόμενον, ἔλεγεν· ἀλλ' εἰμὶ ἀποθέμενος ταύτας ἔση, λιθασμῷ πικρῷ σε ἀπολέσω· τὰ γὰρ περὶ τοῦ σταυρωθέντος Θεοῦ σου εὐκαίρως ἐπιζητήσωμεν λόγῳ. Καὶ τῆς Ἀποστολικῆς δραξάμενος κόμης, ὠθὼν αὐτὸν προσεπηλάκιζεν. Ἀριστάρχου δὲ τὸ ἄτακτον ἐπιτεχνευσάμενος σωφρονίσαι ὁ μακάριος Φίλιππος, ἴσως καὶ διὰ τοὺς παρατυγχάνοντας, ἵνα γνῶσιν ὅτι δυνατοῦ Θεοῦ ἐστὶν ὑπηρέτης, εἰς ἐπήκοον πάντων οὕτω πως ἐξεφώνησεν· Ὁ τὰς καρδίας ἡμῶν πλάσας καταμόνας, καὶ τὰς κινήσεις αὐτῶν πρὸς ὅποι συνιῶν τρεπομένας, τὸν ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, ὡς ὀργῆς ἀμέτοχον, ἀναγόμενον λόγον ἔργῳ πλήρωσον, Κύριε, καὶ γενέσθω πᾶσι σωφρονισμός. Ἡ προταθεῖσα χεὶρ ἐπὶ τὴν κόμην, ἧς ἡγίασας κεφαλῆς, παρεθῆτω. Ἐπηκολούθει δὲ τῷ λόγῳ ἡ τοῦ ἀτάκτου διαστροφή τῶν μελῶν. Παρευθὺς γὰρ ἡ τούτου ἀπεξηράνθη χεὶρ, καὶ ὁ πρὸς αὐτὴν ὀφθαλμὸς ἀποτετύφλωτο καὶ κατ' ἄμφω κεκώφωτο τοῖς ὠσί. Τοῦτο τοὺς συνειλεγμένους ἐξέστησε, καὶ μετὰ δέους ἰκέτευον δοῦναι συγγνώμην τῷ πλημμελήσαντι. Καὶ ὁ Ἀπόστολος πρὸς αὐτούς· Αἱ τῶν μελῶν διαστροφαὶ ἀνθρωπίνης βοηθείας ἐπαποροῦσιν· ὁ γὰρ τούτων διαρθρωτὴς εἷς ἐστίν, ὁ ἐκ χοδὸς καταρχὰς διαρθρώσας τὸν ἄνθρωπον· ὦ εἰμὶ προσέλθητε, καὶ αὐτὸς ὁ παθὼν, οὐ τεύξεται τῆς ἰάσεως.

Καὶ πρὸς τούτῳ, τεθνεώς τις ἐξεκομίζετο πρὸς ταφὴν· καὶ κατασχόντες τὴ κλίνην οἱ συμπρόντες Ἀριστάρχῳ, χλευάζοντες ἔλεγον τῷ Ἀποστόλῳ· Εἰ τοῦτον ἐγερεῖς, πάντες σὺν Ἀριστάρχῳ προσκυνήσωμεν τῷ Θεῷ σου. Ὁ δὲ Ἅγιος πρὸς οὐρανοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀτενίσας, προσυήξατο ἐφ' ἱκανόν· καὶ πρὸς τὸν βεβλημένον τῇ κλίνῃ πραεῖα τῇ φωνῇ λέγει· Θεόφιλε· καὶ εὐθὺς ἀνεκάθισε, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπενέωξε. Καὶ προσθεὶς ὁ Ἀπόστολος, εἶπεν· Ὁ Χριστὸς σοὶ κελεύει ἀνάστηθι, καὶ ἀκωλύτως προσομίλει. Ὁ δέ, ἀποβὰς τῆς κλίνης, τῷ Ἀποστόλῳ προσέπεσε λέγων· Εὐχαριστῶ σοι, Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκ πολλῶν κακῶν ἐρρύσω με τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Ὑπὸ δύο γὰρ ἐξοφωμένων καὶ δυσειδῶν καὶ ἀσπλάγχων ἐξελκόμενος βιαίως, ἔτι μικρόν, εἰ οὐκ ἔφθασας, ἀπερρίφην ἂν εἰς τάρταρον δυσειδῆ καὶ ὀλέθριον. Τότε τὸ παράδοξον τοῦτο ἐξέστησε πάντας, λέγοντας· Πῶς, ὃν οὐδέ ποτε εἶδεν, ἐξ ὀνόματος φωνήσας ἀνέστησεν; ἐπ' ἀληθείας, ὃν ἰσχυρῶς καὶ λέγει καὶ κηρύττει καὶ Θεὸν καταγγέλλει, δυνατὸς καὶ ἀληθὴς ἐστὶ, καὶ ἡμεῖς ἀδιστάκτως προστρέχομεν καὶ πιστεύομεν.

Καὶ τῇ χειρὶ ὁ Ἀπόστολος κατασιγήσας τὸν θόρυβον διακελεύεται τῷ Ἠρωί· Ἐπὶ Ἀριστάρχῳ τῇ χειρὶ σου σταυροῦ τύπον ἐπιχαράξας, τῷ τῆς Ἀγίας Τριάδος ὀνόματι, τῶν μελῶν τὰ βλαβέντα ἐκ τῆς αὐτῶν ἀφελείας

ἀνόρθωσον. Καὶ τοῦτο ποιήσας ὁ Ἦρωα, τὸν Ἀρίσταρχον ἐπετέλεσεν ἄρτιον. Ἐπὶ τούτῳ πάντες τῷ Ἀποστόλῳ προσπίπτουσιν, ἐν οἷς καὶ Πρέφευκτος, ὁ τοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος γενέτης, τὰ πρῶτα ἐπὶ πᾶσι φέρων τοῖς συνειλεγμένοις, σὺν τῇ γαμετῇ προσῆλθε τῷ Ἀποστόλῳ. Καὶ τῆς κατηχήσεως εὐμαρῶς τὸν λόγον δεξάμενος, εἰς βεβαίαν τῆς ἑαυτοῦ πίστεως ἔνδειξιν, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ σεβομένους δώδεκα χρυσεούς θεοὺς, τῶν ἐνδεῶν εἰς διανομὴν τῷ Ἀποστόλῳ γενέσθαι προτίθησιν. Οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ τὰ περιλειφθέντα καλῶς οἰκονομήσας, τῆς ὀρθῆς ἀδιστάκτως εἶχετο πίστεως. Καταρτίσας δὲ ὁ Ἀπόστολος τοὺς ἐκεῖσε πάντας πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, τὸν Ἦρωα τούτοις χειροτονήσας Ἐπίσκοπον, καὶ πρεσβυτέρους καὶ διακόνους ἐξ αὐτῶν· ἔτι δὲ καὶ ναοὺς προστάξας γενέσθαι καὶ τούτους καθιδρύσας καὶ πάντας κατηχήσας, καὶ ἐπευξάμενος, αὐτὸς ἐν Φρυγίᾳ προσέβαλεν, ἅμα τῇ Λυκαονίᾳ καὶ τῇ Ἀσίᾳ, κηρύττων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὸν Χριστόν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Ἰουστινιανοῦ α' (†565) καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Θεοδώρας (†548).

Στίχ. Ἰουστινιανὸς σὺν τῇ Θεοδώρᾳ,

Μέτοχοί εἰσι Βασιλείας τῆς ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Βενεράνδας (Veneranda, Venera), ἀθλησάσης ἐν Γαλλίᾳ. (β' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βενεράνδου (Venerandus), ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ ἀθλήσαντος ἐν Τρικασσίῳ (Tricassium, Troyes) ἐν Γαλλίᾳ. (†275)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰουκούνδου (Jucundus), ἐπισκόπου Βονονίας (Bologna) ἐν Ἰταλίᾳ. (†485)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Δουβρικίου (Dubricius), ἐπισκόπου Χερεφόρδου (Hereford) καὶ Γουέντου (Gwent) ἐν Ἀγγλίᾳ. (†550)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Σιδωνίου (Sidonius), ἡγουμένου ὁμωνύμου μονῆς (Saint-Saëns) ἐν Γαλλίᾳ. (~†690)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μακλοβίου (Maclovius, Malo) ἐπισκόπου ἐν Βρεττάνῃ. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀλβερίκου (Alberic), ἐπισκόπου Οὐτρέχτης (Utrecht) ἐν Κάτω Χώραις. (†784)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μοδανικοῦ (Modanic), ἐπισκόπου ἐν Σκωτίᾳ. (η' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐφημιανοῦ, ἀσκήσαντος ἐν Κύπρῳ. (ιβ' αἰ.)

Στίχ. Εὐφημιανὸς ἀσκήσας ἐν τῇ Κύπρῳ,

Ἐδὲμ εὖρατο ἀνάπαισιν τῶν κόπων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ Παλαμᾶ. (†1340)

Στίχ. Φωτὸς λαμπρὸν κήρυκα νῦν ὄντως μέγαν,
 Πηγὴ φάους ἄδυτον ἄγει πρὸς φέγγος.
 Θεῶ συνήφθης γρηγορῶν φερωνύμως,
 Καὶ ζῆς μεταστάς, θαυματουργεῖς δ' ἐν τάφῳ.
 Τίς ἂν σε, Γρηγόριε, τίς ἐπαινέσαι;
 Τιμῆς Θεοῦ λαχόντα τῆς ἐκ θαυμάτων.

Γρηγόριος θάνεν ἀρχιθύτης, τετάρτη δεκάτη τε.

Ἔτι δὲ καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ἦτοι τῶν γονέων Κωνσταντίου καὶ Καλλονῆς καὶ τῶν αὐταδέλφων αὐτοῦ ὀσίων Θεοδοσίου καὶ Μακαρίου καὶ Ἐπιχάρεως καὶ Θεοδότης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Φιλίππου, κτίτορος τῆς μονῆς Ἀγίας Τριάδος ἐν Ἰράπ, πλησίον τοῦ Νόβγκοροντ. (†1527)

Στίχ. Τριάδα ἔχει ὁ Φίλιππος χρεῶσιν,
 Ἦ ἀνέθετο Μονὴν εὐαγεστάτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Κωνσταντίνου τοῦ Ὑδραίου, ἐν Ῥόδῳ μαρτυρήσαντος καὶ ἀγχόνῃ τελειωθέντος. (†1800)

Στίχ. Ὑδρα ἀνύδρῳ νῦν ῥέει ξένον,
 Τῶν ἱαμάτων ἐκ σοροῦ Κωνσταντίνου.

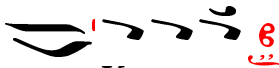
Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

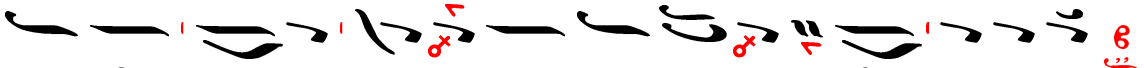
Ὁ Εἰρμός τῆς ἡ' ὥδῃς.

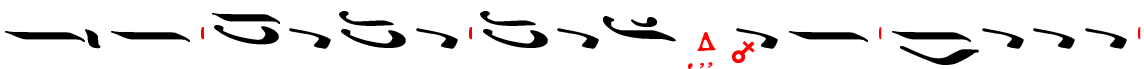
Ἦχος **Δι**

 Αἰ νοῦ μεν εὐ λο γου μεν καὶ προ σκυ νοῦ ου ου με εν

 τον Κυ ρι ον

N
 ο μων πα τρω ῶ ῶν οι μα κα ρι στοι εν

 Βα βυ λω νι νε ε ε οι προ κι ιν δυ νευ ον τες

 βα σι λευ ον τος κα τεπ τυ ξαν προ στα γης α α λο

 γι στῶ και συ νη μμε ε νοι ω ουκ ε χω νευ θη

σαν πυ ρι του κρα των τος ε πα ξι ον α νε
 μελ πο ον τον υμ νον τον Κυ ρι ον υμ νει τε τα ερ
 γα και υ περ υ ψη υ υ τε εις παν τας τρυ αι
 ω ω να α α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ΠΡΟΣΟΧΗ

ΣΤΟΝ ΒΟΥ ΤΟΥ ΠΛ.Β' ΗΧΟΥ ΤΟΠΟΘΕΤΟΥΜΕ ΤΟΝ ΠΑ ΤΟΥ Β' ΗΧΟΥ ΩΣ ΕΙΘΙΣΤΑΙ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος Πα

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρβιμ και εν
 δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α
 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κησαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρβιμ και εν
 δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κῃ σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρῃ βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κῃ σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρῃ βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κῃ σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρῃ βιμ και εν

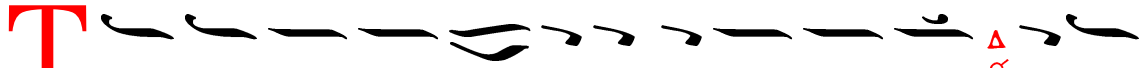

 δο ξο τε ραν α συγ κρη ι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κῶσαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

6

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

 την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρῶ βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συγ κρη ι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κῶσαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

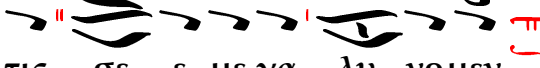
ὥδῃ θ'

 πο ρει πα σα γλωσσα ευ φη μειειν προς α

 ξι αν ι λι γγι α δε νῆς και υ περ κοσ μι ος υμ

 νειν σε Θε ε ο το κε ο μως α γα θη υ παρ χῶ

 σα την πι σιν δε χῶ και γαρ τον πο θον οι δας τον εν

 θε ον η μων συ υ γαρ Χρι στι α νων ει προ στα

 τισ σε ε με γα λυ νομεν

καὶ τὸ Ἄξιον ἐστίν:

Ἦχος Πα

A ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν σε
την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι ζον και πα να
μω μη τον και μη τε ρα τς Θε ς η μων την τι
μι ω τε ε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο ξο τε
ραν α συ γκρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κς αν την ον τως Θε ο το κον σε ε
με γα λυ νο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ. Ἦχος Γα ς

Δ ρο μον ω ραι ων σς πο δων Φι λιπ πε α να στρε
ψας πο ρει αν την ς ρα α νι ον α νε λη λυ θας
χαι ρων και τη Τρι α δι πα ρε στως εν Πα τρι ι
ι τε θε α σαι Υι ον και Πνευ μα το Θει ον
δι α τς το σς πο θω την πα νι ε ρον και θει

ει αν ε ορ τα ζο μεν μνη μην

Ἑτερον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς. Ἦχος Γα ρ

Πνευματος Θει ὁ α κτι να θε σπε σι ε
δε δεγ με νος και κο σμον κα τα φω τι ι σας τω
φογ γω των σων ρη μα των υ περ η μων νυν δυ
σω πει τον Κυ ρι ον τσ σω θη ναι

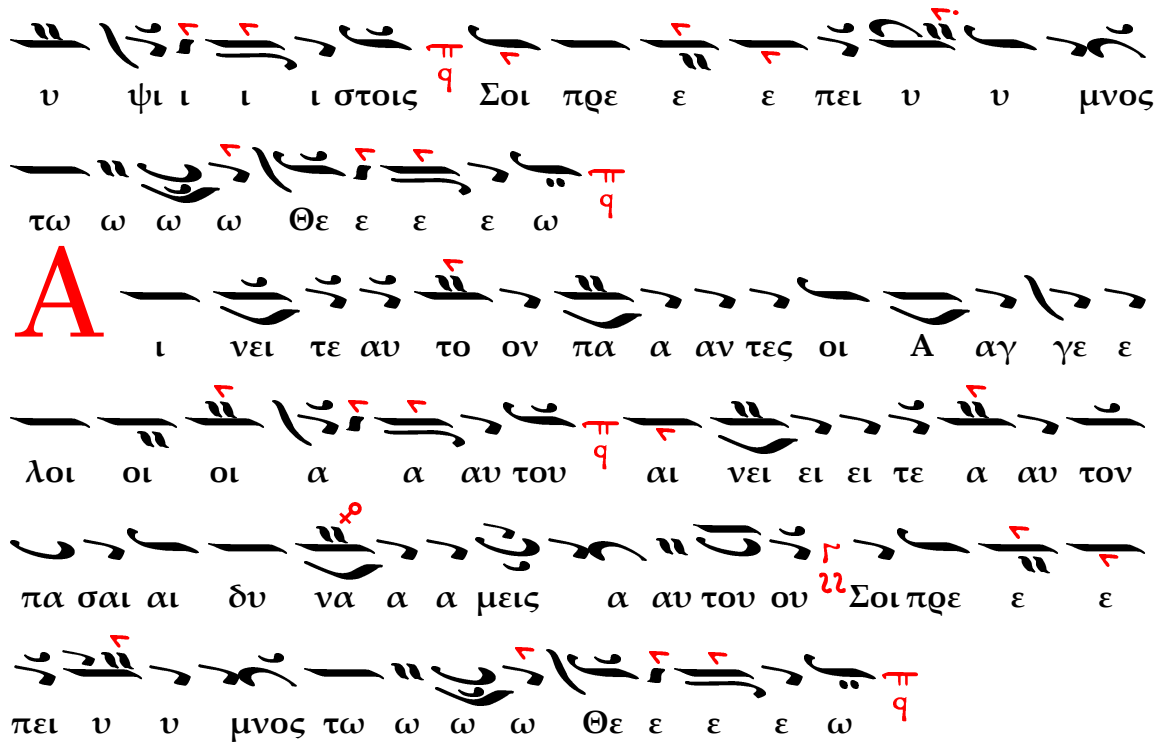
Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Υπερ α γι α Παρ θε νε δε η σιν νυν
τω Υι ω σ υ περ η μων συν Φι λιπ πω τω θει
ω και θε η γο ρω προ σφε ρο με νη παν
τοι ων κα κων πε ρι σω ζε πα ντας

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα ρ

Πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων
ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῶν οὐρανίων σου φθόγγων τὰ ἀπηχήματα, ἐπὶ τῆς γῆς παμμάκαρ, διεχύθη καὶ ταύτην, ἐπλήρωσε δογμάτων· δι' ὧν τὸν Υἱόν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, θεολογοῦντες Ἀπόστολε μυστικῶς, ὁμοούσιον δοξάζομεν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τῶν οὐρανίων σου φθόγγων ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὡς ἐωσφόρον σε πάντες τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, καὶ φαινὸν λαμπτήρα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, Φίλιππε τρισμάκαρ, ἔχοντες νῦν, τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα, καὶ ἐκ κινδύνων λυτρούμεθα δυσχερῶν, ταῖς πρεσβείαις σου πανεύφημε.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Διὰ σταυροῦ τὸν ἀγῶνα τὸν τῆς ἀθλήσεως, διηνυκῶς τῆς νίκης, ἀνεδήσω στεφάνους, Φίλιππε ἀξίως· μεθ' ὧν εἰσελθόν, εἰς τὰ ἄνω βασίλεια, συμπαραδρεύεις Ἀπόστολε τῷ Χριστῷ, καὶ πρεσβεύεις

τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Φ ι α α α λαι των α ρω μα α τω ω ων
εν κο ο σμω αι σι α γο ο ο νες σου

ου σο ο ο φε ω φθησαν Α πο ο ο ο στο λε

ε Φι ι ι λι ι ι ιπ πε πε ρι κιο νωσαι αι

τοις πι ι στοι οις πο ο μα α το ζω ο ο ο ο

ποι οι οι ον πρα ξι ιν γαρ εις θε ω ρι ας ε πι

βα α σι ι ιν ε σχη η κω ω ω ως Χρι στου ου ου

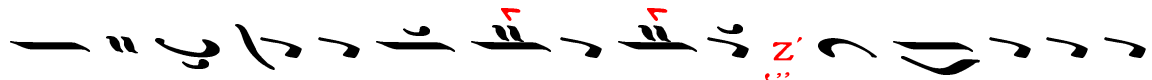
ο ο πα α α δος ε χρη μα α α τι ι ι ι

σας την στει ει ει ραν και α τε εκνον ε θνων Ε

ε εκκλησι ι αν ευ τε κνω θεισανεν αυ τω κα τα

ποι κι λα ας δι ι δα α χαι αις ην και υ υ υν δυ

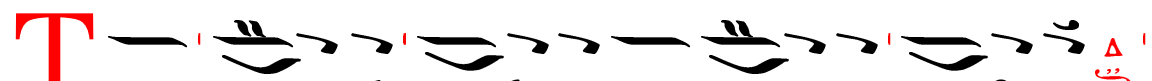
σω ω πει λυ τρω θη η η ναι δει νω ω ω ων και

 α α να αγ κω ω ων ⁶ δυ να σαι αι αι γα α αρ εν

 Θε ε ω ω ω ω πο ολ λα α ² εγ γι ι ι ι

 ζω ω ων α α α αυ τω ^Δ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι-Θ

T
 ην πασαν ελ πι δα μ8 εις σε α να τι θη μι ^Δ

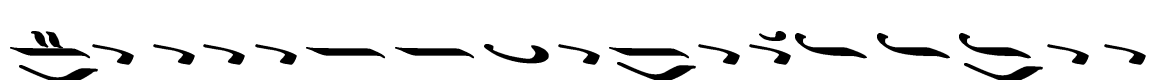
 μη τερ τ8 Θε ου ¹ φυ λα ξον με υ πο την σκε πην

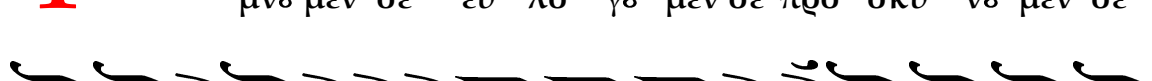
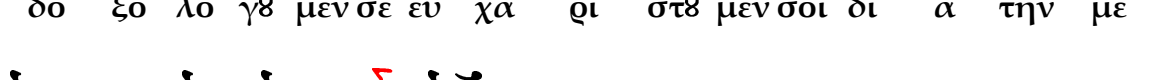
 σ8 8 8 ^Δ

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-Θ

Δ
 ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως ^Δ δο ξα εν υ

 ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν

 δο κι ι α ^Δ
Υ
 μν8 μεν σε ευ λο γ8 μεν σε προ σκυ ν8 μεν σε

 δο ξο λο γ8 μεν σε ευ χα ρι στ8 μεν σοι δι α την με

 γα α λην σ8 δο ο ξαν ^Δ

Κυριε βασιλευ επξ ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ παν το κρ α α τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι
η σϷ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κυριε ο Θε ος ο α μνος τϷ Θε ου ο Υι
ος τϷ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τϷ κο
ο ο σμϷ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων
τας α μαρ τι ας τϷ κο ο σμϷ

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σϷς Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σϷ εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τϷ αι ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τςφυ λα χθηη ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σς εις τς αι ω ω νας α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σς εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σαμεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σς

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μς ο τι η μαρ το ον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τς

ποι ειν το θε λη μα α σς ο τι συ ει ο Θε ο ος

μς

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σθ ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σθ τοις γι νω σκθ

σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον

η η η η μα α α ας

Σ η η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε ε γο

νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα φθ και αρ

χη γω της ζω η ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να

τω τον θα α να τον το νι κος ε δω κεν η μιν

Δ και το με γα ε λε ο ο ος Δ

Τὸ ἀπολυτίκιον

Ἦχος Γα ϕ

Α πο ο στο λε α α γι ε Φι λιπ πε πρεσβευ
ε τω ε λε η μο νι Θε ω ι να πται σμα των α
φε ε σιν πα ρα σχηταις ψυ χαις η μω ω ω ν

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ_{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ_{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}_u^q

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη}_θ^{γλ}

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον ^ν_{δλ}

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^θ_{γλ}

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^γ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π_q

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψίστε. (141' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (141' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

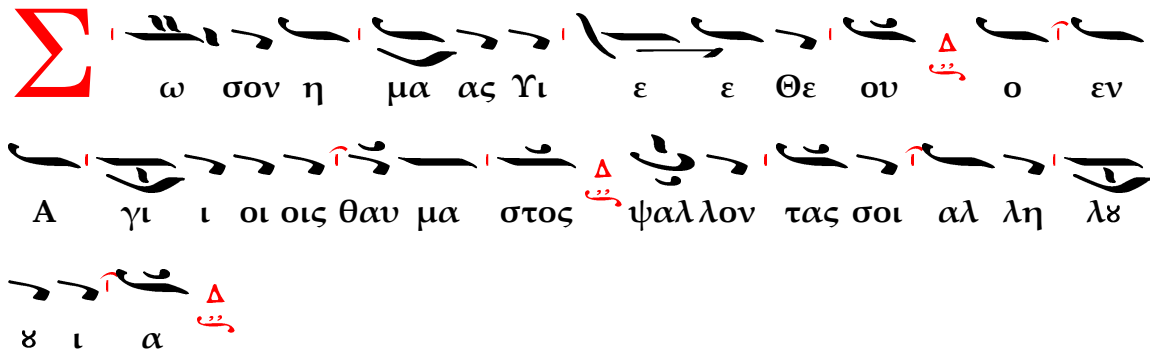
Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

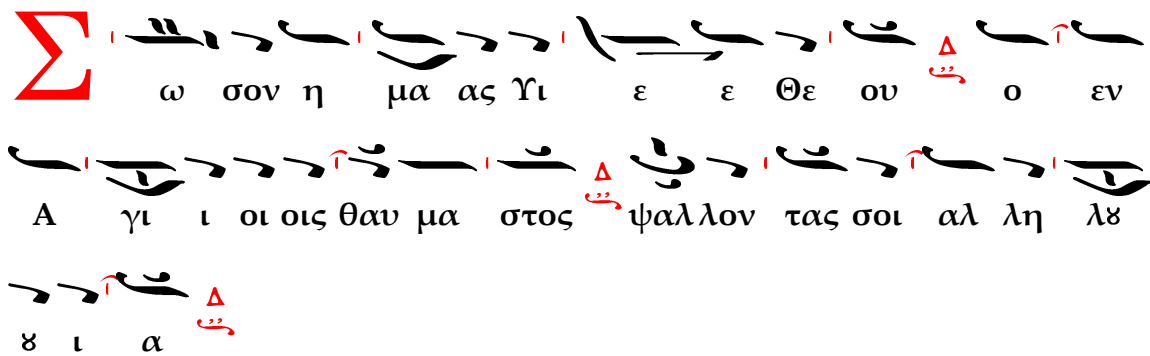
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 142 (92).

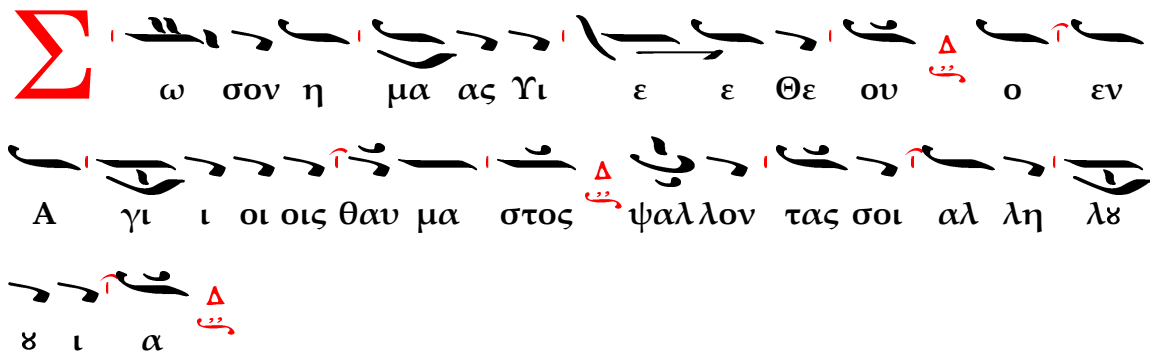
Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (142β' 1)

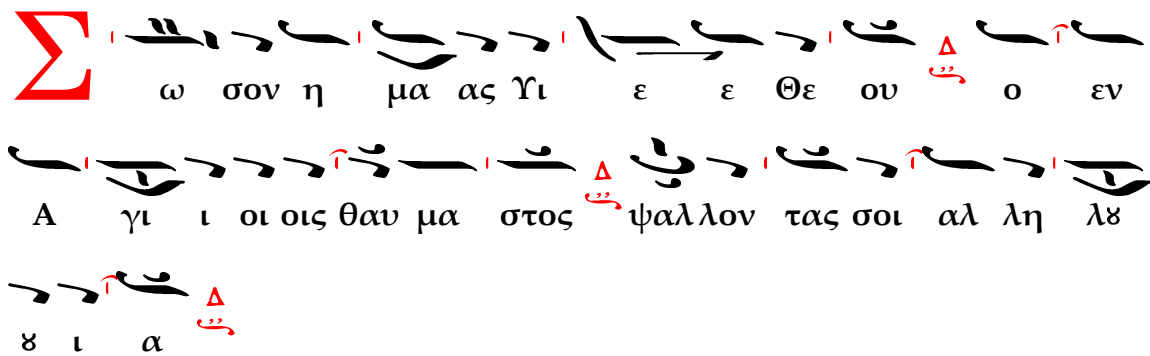
Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (142β' 1)

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοις ὁ Κύριος. (142β' 4)

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (142β' 5)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τὰς αἰωνάστων αἰώνων ἀμήν **Δ**

Ο Μονογενης Υἱὸς καὶ Λόγος τῷ Θεοῦ ἀθανάτος ὑπαρχὼν καὶ κατὰ δέξαμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἀνσάρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτοκοῦ καὶ αἰπαρθεῖν Μαριίας ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας σταυρωθεὶς τε Χριστὲ ὁ Θεὸς θανάτω θάνατον πατήρησας ὧν τῆς ἀγίας Τριᾶδα αἰααδος συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι σωσον ἡμᾶς **Δ**

ας **Δ**

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος γ'. Ψαλμὸς πη' (88).

Ἦχος **Γα ϕ**

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

Στίχ. β'. Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ; καὶ τίς

ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ;

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοῦ.

A — πο ο στο λε α α γι ε Φι λιπ πε πρεσβευ
ε τω ε λε η μο νι Θε ω ι να πται σμα των α
φε ε σιν πα ρα σχηταις ψυ χαι αις η η μων

μέ τέλος: πα ρα σχηταις ψυ χαις η μω ω ω ν

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός: ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

Ἦχος Γα ϕ

A — πο ο στο λε α α γι ε Φι λιπ πε πρεσβευ
ε τω ε λε η μο νι Θε ω ι να πται σμα των α

φε ε σιν πα ρα σχηταις ψυ χαι αις η η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

(ἀπὸ ἧ ἕως κε' πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-Θ

Ο κα θα ρω τα α τος να ος τϷ Σω τη ρος η
πο λυ τι μη η τος πα στας και Παρ θε νος το ι ε
ρον θη σαυ ρι σμα της δο ξης τϷ Θε ου ση με ρον
ει σα γε ε ται εν τω οι κω Κυ ρι ου την χα ριν
συν ει σα γϷ Ϸ σα την εν πνευ μα τι θει ω ην
α νυ μνϷ σιν Α γγε λοι Θε Ϸ αυ τη υ παρ χει σκη
νη ε πϷ ρα νι ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε η σο ο

Τό τρίτον.

ον η μα ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος A α γι ι
ος I σχυ υ ρος A γι ος A θα α να α τος
ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνε ευ μα
τι

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α α μην

A γι ος A θα α να α τος ε ε λε η
σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο
ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

Α α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἕτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

Α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

Α α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

Ε λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα α α

α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα Ἀποστολικά.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν

αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ' Νη Ϟ

Εἰς παᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθογγος αὐ-
των ^Δ και εἰς τὰ περὰ τῆς οἰκῆς ἐνηστῆθη
ματὰ αὐτῶν ^ν

^χ **Ο**ἱ οὐρανοὶ διηγούνται δοξάζοντες ^β σου ποι-
ήσιν δεξιῶν αὐτῶν ^χ ἀναγγελεῖτο ὁ στέρε-
ωμά ^ν

Εἰς παᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθογγος αὐ-
των ^Δ και εἰς τὰ περὰ τῆς οἰκῆς ἐνηστῆθη
ματὰ αὐτῶν ^ν

^χ **Ο**ὐκ εἰσὶ λαλῆσαι σου δελογοῖ ^β ὧν σου χι-
α ^χ κούονται ^Δ αἱ αἰφώναι αὐτῶν ^ν

Εἰς παᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθογγος αὐ-
των ^Δ και εἰς τὰ περὰ τῆς οἰκῆς ἐνηστῆθη
ματὰ αὐτῶν ^ν

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κυριακῆς ι' ἐπιστολῶν.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(δ' 9-16).

Αδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσί· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

Ἀλληλοῦϊα (γ'). ἤχος α'. Ψαλμὸς πη' (88).

$$\tau H\chi_{\text{OS}} \lesssim K\varepsilon \quad \text{or}$$

A Πα λλη λϑ ϑ ϑ ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ï ï ï ï α A α α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α
E ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν
 μα σι α σου Κυ ρι ε και την α ληθει α
 αν οσ εν εκ κλη σι ι ι α α A α α γι
 ι ι ι ων

^{Πα}
A λλη λ8 8 8 ï α ^{Κε}
 8 ï ï ï ï α A α α α λλη η λ8 8 8
 8 8 ï ï ï ï α
^Χ
O Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν β8 λη
 α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι
 παν τας τ8ς πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τ8
^{Πα}
A λλη λ8 8 8 ï α A λλη η λ8 8 8
 8 ï ï ï ï α A α α α λλη η λ8 8 8 8
 8 8 8 ï ï α α α α α α α

Εὐαγγέλιον.

Κυριακῆς Ἀ' Νηστειῶν (Ἰω. α' 44-52).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὗρίσκει Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὗρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται εὗρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναὴλ· Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἔρχου καὶ ἵδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλῆτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναὴλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἰδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι, εἰδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν

λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγότα καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἰχθὺς ἰὺ Διὸς

 ο ξα α σολ Kv υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α
 σολ ο ι ο ι ο ι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἤχος $\overline{\text{B}} \text{ Δι } \text{Θ.}$

Χερουβικόν, Ιωάννου Ἀρραβίτη, ἤχος Δι-Β.

Ὁ οἱ οἱ οἱ τα α α α Χε ε ε ε
ε ε ε ε ε με ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρθ ς ς ς Χε ρθ ς βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ
υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω
ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ζο ο ον
τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι
ζω ο ο ποιοι ω ω Τρι ι α α α α θα α α

[illegible]

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

41

Και με τα του Πνευ μα το ος σου ²²

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον ⁹

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον ²²

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ ²² πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ²² ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ²² ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις ²²

Α μη η η ην ²²

Α μη η η ην ²²

Σε υ μνου ου μεν ²² Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν ²² Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ⁹ ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων ²²

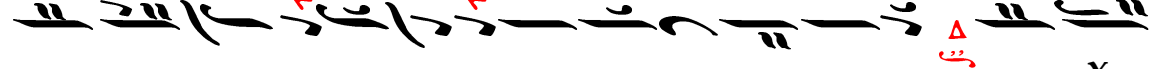
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

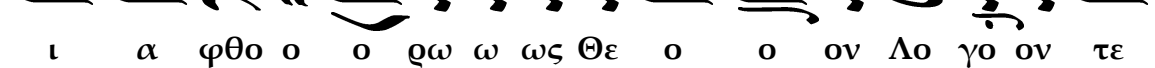
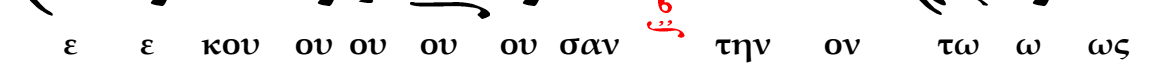
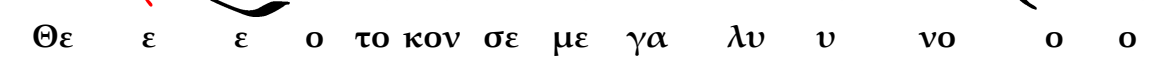
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ο ν και

 πα να μω ω μη η η το ο ο ο ν και αι αι

 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

 ων τη η η ν τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

 ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο

 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συ γ κρι ι τως των

 Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η η ν α δι ι

 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ν Λο γο ο ν τε

 ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ω ως

 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο

 με ε ε ε εν

Τῇ Πέμπτῃ. Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Νη

 Ε^{Νη} ις πα α α α α α α α α α

 α α α α α σα α α α α α α α α

44

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε της οι οι οι κου ου με ε ε ε ε ε νη

ης τα α α ρη η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η τα

ρη η η η η η η μα α α α α ια α α α

α α α α α α α α α χα α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α τα ρη η μα τα α α α α α ια α α

α α α αυ τω ω ιω ω ω ω ων Α ιε ε ε

ια ιε ια ιε ιε ια ια ιε ε τα ιε ε ε ια

ιε ια ιε ιε ια ια ιε ε ε ιε ια ια ιε ε ιε

ια α ια α ιε Αλ λη λου ου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν 8 8 8 8 ν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σ8 Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σ8 ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σ8 με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ8
 Α λλη λ8 ι̣ α Α λλη λ8 ι̣ α Α λλη
 λ8 ι̣ α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι 8 ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^θ (δῖς)

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον ^{ζ'} α πο τϑ νυν και ε ως

τϑ αι ω ω νο ο ος ^Δ